

O Tu, que encens la llum sobre cada semença,
 àdhuc sobre el gra bord que no llucarà mai,
 ¿quina llum trobarem en la nova naixença
 sense sentits ni cos, nus enmig de l'espai?

Invencible infinit de la teva presència!
 ¿Com et saben els morts en aquella altra llum?
 ¿Ets per a ells, si es recorden d'una antiga existència,
 apariència, música, corporeïtat, perfum?

Jo voldria sentir-te, suprema companyia,
 com sento la meva ànima, quan, amb els ulls tancats,
 s'enduu les meves àncores un riu de claredats.

Enlluernada mort que la vida somnia,
 ¿guardes per a l'instant de sentir-nos desperts
 en una pau semblant uns altres ulls oberts?